

Předpokládám, že jste se již setkali / a pokud ne, pak s tím počítejte / s otázkou – a co je vlastně víra v Boha a co z ní máš. – A oni tazatelé mají za to, že toto jsou patřičné odpovědi. – Víra je názor – kupř. svět byl stvořen a to ještě tím způsobem, k němuž se někteří dopracovali „svérázným chápáním“ úvodních kapitol bible / dost často se stává, že jejich čtení je víc než „letmé“ /. – Víra jako lék / spíše strašák / na upadající morálku / vztahy, způsoby jednání / - „jest - li toho nenecháš, Pán Bůh tě potrestá / kotle v pekle už jedou „na plné obrátky“ /. – Víra jako pevné začlenění se do jakési vyjímečné / „svaté“ / organizace – a jenom aktivní členství v ní přináší slíbené / „bonus“ - spasení /.

O víře slyšíme také v pojednání, které sestavila pro společenství Ježíšových učedníků / nikoliv pro kongres theoretiků („ snůlků “ či „ ohnivých diskuterů “) / v Efesu jedna z výrazných postav prvních křesťanských generací – apoštol Pavel. V něm se setkáváme i s těmito myšlenkami :

Ve víře jde podle tohoto svědka v první řadě o Ježíše. A to v tom smyslu, že Ježíš je „Boží vyslanec“, který se vypravuje za člověkem do míst, kde se odvíjí jeho život. A to ne jako divák či jako „dokumentarista“, který má cosi pokud možno co nejpečlivěji zaznamenávat. Ale jako ten, kdo vstupuje do bolestí, otázek, bloudění, trápení a hledání, aby se ujal a vyvedl na novou, obsahově lepší cestu. Snad by se to dalo vyjádřit i takto – Ježíš je „Boží cílená investice“ do „oblasti zvané člověk“, investice o jejíž návratnosti, neřku – li výnosnosti jsou oprávněně pochybnosti. A přesto do ní Bůh vstupuje a jenom díky jí člověk není loutkou, toho, který má na něj „záslusk“ / chce jej použít pro své pochybné cíle, totiž – rozvraceče (diabola) /.

K víře podle Pavla / není to jen jeho názor, podobně uvažují i ostatní bibliční svědkové / dále patří poslání. Víra v bibli není nikdy jen soukromá záležitost, kdy se člověk zaobírá jenom sám sebou / byť se jednalo i o tzv. duchovní záležitosti (ve skutečnosti o duchovní sobectví) /. Ale víra je ten stav, kdy je člověk osvobozen, uzdraven od sebezahleděnosti / která svým způsobem křiví a zotročuje / a radostně a vděčně zjišťuje, že je zde s ostatními / jsou to bližní, nikoliv ti, ke kterým nemá vztah či soupeři, soci na které si musí dávat bedlivý pozor/ a že může být pro ně přínosem. A že právě ve společenství s Ježíšem se to může dařit, i když se někomu může zdát neuskutečnitelné.

Víra, to je také naděje. Ta skutečná, opravdová nemá nic společného s jakýmsi nasládlým či narůžovělým pohledem, kterému se úspěšně daří přehlížet, jak se věci doopravdy mají / je zaslepená /. Naděje, která není z lidí / z jejich líbivých, dobře se poslouchajících slov / ví, že to nedobré, ať má jakoukoliv podobu, nebude mít v životě člověka to poslední, rozhodující slovo. Pán Bůh člověka nikdy neodepisuje a vždy mu nabízí své společenství a proto nemusí být otrok toho nedobrého a nad to může nalézat způsoby a cesty, jak přínosem i tehdy, když se zdá, že to není možné. / tak to vidí oko člověka, které „nemá na to“, aby vidělo pod povrch /.

Nač myslet především, když zazní slovo víra ?

Víra je tedy pro Pavla spojena především s Ježíšem. A to ne jako s jakousi zajímavou postavou či napodobováníhodnou osobností, ale jako s tím, kterého člověk potřebuje a bez kterého se neobejde. Je tomu tak proto, že jeho síly, schopností a úsilí nestačí na to, aby čas, který mu byl na této Zemi svěřen, měl hodnotný obsah. A právě Ježíš je pro Pavla i pro ostatní Novozákonní svědky tím, kdo o tom ví a stojí člověku na blízku, aby mu s tímto břemenem pomohl. A proto k tomuto dnešnímu zamyšlení patří nezbytná a osobní otázka – jak jsi na tom ve vztahu s Ježíšem, není to příležitost, kterou bys neměl zanedbávat ?

Víra, to je dále poslání. Ta ovšem nemá nic společného s představou některých lidských hnutí, kterým jde především o to získat na naší stranu či vykazovat činnost / a pak o všem sepisovat referáty /. Poslání v tomto slova smyslu znamená začleňovat se do Božích plánů / nežít planě, tam, kde chceš mě mít ..být Tvým (vyslancem) člověkem EZ 384 /. Pověděno příměrem – podaná číše vody studené znamená někdy víc než televizní reportáž o dobrodřevě v hlavním vysílacím čase či sborník příspěvků ze světového setkání theoretických lidumilů.

K víře patří nedílně naděje. A to je takový postoj, který hledí v důvěře k Tomu, kdo povolal k životu tento svět, jako rozhodující moci. A proto nepřipisuje nemístnou váhu hodnocení a předpovědi lidí a místo toho koná ve jménu této naděje. A vděčně a opakovaně se přesvědčuje, že ten Zlý má ohraničený prostor a proto prožívá nejednu radostnou událost „situaci navzdory“.

Taková víra je veliký dar. Jistě se nám ho dostane, budeme – li o něj v pokoře prosit.

Tábor 22. 4. 2012

vstup: Dt 7, 6
čtení: Lk 6, 47 - 49
před: Ř 8, 29
text: Ef 1, 11 - 12
VP:
poslání: Př 19, 21

EZ 176 98
DEZ 608
SV 143

Vyznání a chvály :

Ž 112, 1 - 2

Hospodine, Pane náš laskavý a Otče dobrotivý,

Doba si žádá ty, kteří něco dokáží a jsou vyjímeční, jenomže častokrát jsou za ně pokládáni ti, kdo mají vyvinuté svaly, jsou údajně pohlední a dokáží se vyznat v tlačeni

A ukazuje se nejednou, že tito prý vyjímeční myslí především na sebe a na to, aby upoutali pozornost, ale ti druzí jsou jim lhostejní a od těch, kteří potřebují pomoc, se rychle odvracejí

Vyznáváme, že nejednou nás jejich cesta upoutává a proto se do našich dnů vkrádá prázdnota a sobectví a tak nejsme pomocí a přínosem, jak od nás očekáváš

A tak před Tebe předstupujeme a pokorně voláme – Pane smiluj se a ve svém odpuštění před námi otevři novou cestu

chválíme Tě , že v tomto světě zní stále Tvé pozvání na novou cestu životem, které je určeno pro všechny bez jakéhokoliv rozdílu

chválíme Tě, že do nejrůznějších selhání a omylů přicházíš se svým odpuštěním a milosrdenstvím, které osvobozují a uzdravují

chválíme Tě, že smíme žít v tomto světě, domově, který nám připravila Tvá láska

Výročí :

22.4. mezinárodní den knihy

23.4.

1471+ Jiří z Poděbrad, tzv. husitský král, spravoval zemi po tzv. husitských válkách, pokoušel se o dobrou spolupráci mezi přívrženci reformace a jejich římskokatolickými odpůrci

24.4.

Henleinova Sudetoněmecká strana vyhlašuje v Karlových Varech svůj program, který se dožaduje naprosté samostatnosti tzv. sudetoněmeckých oblastí v Československu a hlásí se k Hitlerovu fašismu

26.4.

1656 požár města Lešna, kam se uchýlil Jan Amos Komenský, shořela při něm jeho knihovna i řada rukopisů jeho knih

2000+ Miloš Bič, profesor Starého zákona na evangelické bohoslovecké fakultě, začínal jako farář v Domažlicích, zapojil se do odboje, byl vězněn v koncentračním táboře Terezína a Dachau, vedl skupinu, která vytvořila text Starého zákona pro Český ekumenický překlad a jeho výklad, autor mnoha publikací vztahujících se ke Starému zákonu

28.4. Oscar Schnindler, tzv. Sudetský Němec, který se narodil ve Svitavách, aktivitami během 2. světové války zachránil cca 1200 Židů, byl zařazen mezi tzv. spravedlivé v památníku holocaustu v Jeruzalémě

Citáty :

„ Správně vidíme jen srdcem, co je důležité, bývá pro oči neviditelné “
A. Saint – Exupery, francouzský spisovatel

„ Je lepší být smutný s láskou než veselý bez ní “
J.W. Goethe, německý spisovatel